

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

Caput I. De Intentione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

PARS III.

DE DOCTRINIS AD VIAM
UNITIVAM SPECTANTIBUS.

HÆc via in perfectissima cum DEO unione (à qua nomenclationem *Unitiva* accepit) & familiaritate consistit ; cùm autem hæc unio moralis duntaxat esse debeat , per memoriæ , intellectus , voluntatis , aliarumque potentiarum usum ad DEI beneplacitum perfectissimè in omnibus perficiendum , hinc ad hanc viam præcipuè pertinent , in primis purissima intentio beneplaciti DEI , perfecta voluntatis suæ cum divina conformatio , & intima familiaritas ac amicitia per frequentis Orationis ac Contemplationis exercitium ; ideo de istis præcipuè hoc loco agendum erit.

C A P U T I.

DE INTENTIONE.

I. Est actus voluntatis , quo purissimum DEI beneplacitum quæritur ; de quo Sponsus in Canticis dixit : *Vulnerasti cor meum , Soror mea Sponsa , vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum.* Tria autem de ea Ascetæ specialiter sunt scienda.

II. Primum est , ut bene intelligat naturam rectæ intentionis ; quem in finem triplex ei similitudo servire potest. I. *Recta columna* : ut enim hæc tunc verè recta dicitur , quando sine ulla inclinatione versus terram , sursum erigitur ; ita tunc quoque intentio recta dicitur , per quam sola DEI gloria & beneplacitum , absque ullo proprio emolumento aut solatio , intendi-

tenditur, ita ut, quemadmodum S. Bernardus
 tur, *Delectet nos non tam nostra vel sopita necessitas*
sortita felicitas, quàm quòd ejus in nobis & de nobis
tas adimpleta videatur. 2. *Oculi simplici:* quàm simplici-
 dine Christus usus est, dum dixit: *Si oculus tuus fuerit*
fuerit, totum corpus tuum lucidum erit, atque
 care voluit; tum demum parem intentionem
 fore, si unicum nobis divinæ gloriæ & beneplacitum
 nem proponamus, neque alium, ob quem intentionem
 plex potius, quàm simplex dici deberet, admittimus
 3. *Manus dextra:* quàm similitudine Christus
 usus est, dum dixit: *Nesciat sinistra tua, quid*
dextra tua. Ubi per dextram Augustinus intellexit
 morem & puram intentionem ad DEUM; per
 obliquum oculum ad umbras falsæ gloriæ.

III. Alterum est, ut bene cognoscat intentionem
 intentionis, quorum quidem sequentia potius
 Ascetis assignantur. 1. Si quis non ægrè ferat, quod
 do opera sua malè succedunt, aut non laudantur
 alijs; nam ut S. Chrysostomus prudenter advertebat
 quemadmodum illi, quos divites esse juvat, si quod
 do in paupertatem inciderint, mœrore afficiuntur
 qui delicijs assuevêre, tenuem ac simplicem vitam
 tolerare non possunt; ita qui laudum amore
 sunt, non solum cum injustè vituperantur, sed
 cum ab alijs assiduè non laudantur, quasi fame quæ
 animum conficiunt. 2. Quando, ut S. Basilianus
 quitur, magnum apud laudantes studium quis præ
 nec apud vituperatores lentior efficitur. Si enim
 re habet in animo placere DEO, idem erit ubique
 illud efficit, quod dictum est: per arma justitiam
 dextris & à sinistris, per gloriam & ignobilitatem,
 infamiam

infamiam & bonam famam, ut seductores & veraces.
 Si cum alij præclara patrant opera, tantam quis per-
 cipiat, animo voluptatem, ac si ipse similia perpetrasset,
 & juxta exemplum Moysis dicat: quid æmularis pro
 me quis tribuat, ut omnis populus prophetet, & det
 eis Dominus spiritum suum? 4. Si ad omnia officia,
 honorifica æquè ac humilia, eandem in se promptitu-
 dinem atque alacritatem advertat, id quod Philippus
 III. Hispaniarum Rex symbolo suo expressit, in quo
 leo stabat dextro pede crucem & oleam, altero eque-
 strem hastam præferens, cum inscriptione: ad utrum-
 que paratus. 5. Si non angatur quis, aut distrahatur
 ab agenda in curas, quæ à precibus, curâ conscientiæ,
 DEI memoriâ avocent; qui enim sinceræ intentio-
 nis est, hoc agit, ut facultati, & viribus suis convenien-
 ter agat.

IV. Tertium est, ut convenientem de hoc ex-
 ercizio bonæ intentionis æstimationem concipiat; id
 quod facillè obtinebit, si meminerit, beneplacitum
 DEI, esse præmium omnium, quæ in terris aut cæ-
 lis optari vel expectari possunt, præstantissimum; ha-
 bet enim in se condiciones, quæ ad præmium undequa-
 que perfectissimum, summamque mercedem requiri
 possunt. Est enim 1. merces magna nimis; utpote
 quam ipsi etiam Beati gloriæ suæ gaudiòque præferunt
 parati potiùs beatitudinem suam amittere, quam ut
 DEI beneplacitum in se non adimpletum viderent.
 2. Est merces presentissima: id est, eo statim mo-
 mento persolvenda, quo opus bonum peragitur; &
 quod non parùm æstimari debet) usque aded con-
 stans & permanens, ut nullâ amplius ratione auferri pos-
 sit, cum fieri nequeat, ut Deus in opere aliquo, in quo se-
 mel

mel sibi complacuit, per totam aternitatem non
placeat. 3. Est merces *facillimè* obtinenda: non
bene S. Chryostomus dixit, *non parantur hæc*
non labore, non sudore: sufficit velle, & confecti
omnia.

CAPUT II.

DE RESIGNATIONE VOLUNTATIS

I. Est actus caritatis divinæ, quo Homo
voluntatem cum divina in omnibus conformat
quo quatuor Ascetæ sunt scienda.

II. Primum est, ut summam de hoc
resignationis æstimationem habeat, certòque
suadeat, omnis doctrinæ, quam Christus tot
mis Concionibus tradidit, caput hoc fuisse, ut
nes doceret, suam cum Divina voluntatem in
bus casibus perfectissimè conformare; atque
hæc conformitate omnem hominum profectum
sistere.

III. Secundum est, ut bene cognoscat
Divinæ voluntatis cognoscendæ, quas quidem
ter, sed bene, simplex noster Frater Joannes
nus assignâsse videtur, dum dixit, tres esse
res, à quibus semper voluntas Divina cognoscit
set, nempe DEUM in cælo, Capitulum seu
rem in Ecclesia vel Monasterio, & Rationem
Atque adedò primam Regulam esse, DEI voluntatem
aut prohibitionem in lege aliqua Divina vel natura
ge expressam: Secundam, omnem Dominorum
Majorum, aut Præsidum voluntatem: Terciam
tionem seu intellectum proprium, dum scilicet